

Apokalipsa Jezusa Chrystusa

czyli zapowiedź triumfu Woli Bożej

Pablo Martín Sanguiao

APOKALIPSA JEZUSA CHRYSTUSA CZYLI HISTORIA TRIUMFU WOLI BOŻEJ

*Sam bowiem Pan zstąpi z Nieba na hasło i na głos archaniola,
i na dźwięk trąby Bożej...*

(1 Tes 4,16)

1

APOKALIPSA JEZUSA CHRYSTUSA

Tytuł ten zawarty jest w pierwszych słowach księgi. Oznaczają one: „OBJAWIENIE JEZUSA CHRYSTUSA”.

Ale czyż całe Pismo Święte nie jest Objawieniem Jezusa Chrystusa? Czy nie wystarczyło to, co zostało nam powiedziane w Ewangeliach? W Ewangelii jest Jezus Chrystus w pełni, ale nie ma Jego całego **przekazu**, nie ma całej wiedzy, którą możemy o Nim nabyć (wiedzy, która ma nas w Niego przemienić):

Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, które by trzeba napisać. (J 21,25). Tak kończy się Ewangelia Jana.

Jest też fakt, że Jezus połączył swój Kościół z samym sobą jako ze swoim Ciałem mistycznym: *Teraz raduję się w cierpieniach za was i ze swej strony w moim ciele dopełniam braki udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół.* (Kol 1, 24). Oznacza to, że „Objawienie Jezusa Chrystusa” ma być objawieniem **CAŁEGO Jezusa Chrystusa, to znaczy z Jego Ciałem mistycznym, którym jest Kościół**. Kościół ma we wszystkim dzielić losy swojego Oblubieńca, swojej Głowy.

Wreszcie sam apostoł Jan, autor Ewangelii i Apokalipsy, mówi nam w swoim pierwszym liście (1 J 3,2), że ma jeszcze nadejść objawienie, które będzie dotyczyć

Jezusa i nas: *Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest.*

W pierwszym wersecie jest powiedziane, że to Objawienie (to znaczy Apokalipsa) dotyczy Jezusa Chrystusa. Objawienie to Bóg odwiecznie przekazał Jezusowi, a Jezus Chrystus teraz przekazuje je nam, swoim sługom, jako coś, co wkrótce ma się wydarzyć.

Są to bardzo ważne rzeczy: WYPEŁNIENIE TAJEMNICY BOGA, którą jest właśnie treść Księgi (Ap 10,7).

To nowe **OBJAWIENIE JEZUSA CHRYSYTA** – nowe w porównaniu do tego, dokonanego przez Ewangelistów – stanowi część **OBJAWIENIA TAJEMNICY ukrytej od wieków, teraz objawionej** (Rz 16,26; Ef 3,9; Kol 1,26).

To TAJEMNICA KRÓLESTWA BOŻEGO („tajemnica” czy też „tajemnice”): *Wam* (uczniom) *dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano* (Mt 13,11; Mk 4,11; Łk 8,10).

Apostołowie, jako „filary Kościoła”, wiedzieli o istnieniu Tajemnicy, dotyczącej Jezusa Chrystusa, który ma przywrócić wszystko do jedności, jako że On jest jedną jedyną Głową (Ef 1,9; 3, 3-9; Kol 2,2).

Oprócz Pawła również Piotr i Jan mówią, że wiedzą o istnieniu bardzo ważnej i cennej rzeczy, która choć się objawiła, to nadal ma być pewnego dnia w pełni objawiona: OBJAWIENIE KRÓLESTWA BOŻEGO (Łk 17, 20-37; Łk 19, 11; Dz 1,6)

[...] Objawiłem im Twoje imię (Ojca) i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich (J 16,6).

...mieście doskonałą nadzieję na łaskę, która wam przypadnie przy objawieniu Jezusa Chrystusa (1 P 1,3-5;12-13). *Mamy jednak mocniejszą, prorocką mowę, a dobrze zrobicie, jeżeli będziecie przy niej trwali jak przy lampie, która świeci w ciemnym miejscu, aż dzień zaświta, a gwiazda poranna wejdzie w waszych sercach* (2 P 1,19).

Tajemnica ta, przedmiot wiary „w czystym sumieniu” (1 Tm 3,9), jest również nazwana TAJEMNICĄ POBOŻNOŚCI: *... wielka jest tajemnica pobożności. Ten, który objawił się w ciebie (Chrystusa)... wzięty został w chwale* (1 Tm 3,16).

Inne tajemnice są częścią objawienia tej Tajemnicy: wszystkie tajemnice Królestwa Niebieskiego, o których Jezus mówi w przypowieściach; tajemnica zatwardziałości i przyszłe nawrócenie Izraela (Rz 11,25); tajemnica o tym, że choć *wszyscy powstaniemy, tak, ale nie wszyscy będziemy odmienieni* (1 Kor 15,51).

Jest to interpretacja, którą zawsze podawała Wulgata klementyńska. Natomiast Neowulgata, a wraz z nią wszystkie tłumaczenia na język ojczysty, podają teraz: *nie wszyscy pomrzemy, lecz wszyscy będziemy odmienieni*. Która z nich jest poprawna, zgodna z oryginałem? Aby interpretacja była prawidłowa, nie może ranić **analogii Wiary**, to znaczy musi być zgodna ze wszystkimi pewnymi i ustalonymi prawdami Pisma Świętego i Magisterium Kościoła, a także musi się pokrywać z najbardziej wiarygodnymi starożytnymi kodami. Otóż tylko klasyczna interpretacja Wulgaty klementyńskiej spełnia te dwa wymagania: jest zgodna z dogmatem o grzechu pierworodnym, który pociąga za sobą konieczność śmierci wszystkich dzieci Adama, i jest zgodna z całą łacińską, zachodnią tradycją w tekstach biblijnych oraz w dokumentach Magisterium i pisarzy Kościoła. Znajduje się także w greckim tekście o kodzie D 06 Biblioteki Narodowej w Paryżu. Nowa interpretacja natomiast, nawet jeśli jest w większości potwierdzona greckimi kodami, jest

całkowicie sprzeczna z analogią Wiary w kwestii ustalonej przez dogmat Wiary. A jednak bibliści ją wybrali, ponieważ zostali wprowadzeni w błąd koncepcją jednej końcowej paruzji, koncepcją obowiązującą począwszy od św. Augustyna. Z powodu tego błędu wierzyli, że ci, którzy przeżyli, wspomniani przez św. Pawła w 1. Liście do Tesaloniczan (1 Tes 4), nigdy nie umierają, ale idą na spotkanie z Chrystusem, który powraca w paruzji, i przechodzą bezpośrednio do Nieba. To nieprawda, jeśli chcemy to odnieść do wszystkich. Można dopuścić tylko kilka bardzo rzadkich wyjątków jak w przypadku Przenajświętszej Dziewicy, ponieważ Ona jest niepokalana.

Krótko mówiąc, Tajemnica ta jest **TAJEMNICĄ JEGO WOLI** (Ef 1,9).

Obok tej **TAJEMNICY POBOŻNOŚCI** istnieje **TAJEMNICA BEZBOŻNOŚCI**: *Albowiem już działa tajemnica bezbożności* (2 Tes 2,7). Mamy tu do czynienia z tym, co Apokalipsa nazywa *tajemnicą, wielkim Babilonem*, tajemnicą tego, co się kryje za nierządnicą i bestią, na której siedzi owa nierządnica. Wielka nierządnica jest obrazem fałszywego kościoła *pijanego krwią świętych i krwią świadków Jezusa* (Ap 17,5-7).

Oto **dwie przeciwstawne tajemnice** Apokalipsy (rozd. 12 i nast.):
Powstanie bowiem naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu. (Mt 24,7)

Tajemnica pobożności
Tajemnica Woli Bożej

Maryja, Arka Przymierza
w świątyni Boga (Woli Bożej)

Niewiasta obleczone w Słońce,
chwalebna rodzicielka,
rodząca Chrystusa Króla.
Ona jest Kościołem Świętym, Małżonką
Baranka, nowym Jeruzalem.

Ta Tajemnica, czyli Plan Boga
zaczyna się od jednego Chrystusa,
od Syna Bożego,
a potem się rozprzestrzenia
w wielu dzieciach Bożych,
podobnych do Jezusa,
które tworzą Jego Ciało Mistyczne
poczynając od Tego,
który jest jego Głową.

Tajemnica bezbożności
Tajemnica woli ludzkiej

Smok (pradawny wąż
zwany diabłem i szatanem)

Wielka nierządnica,
która rodzi Antychrysta,
jest parodią Kościoła,
prześladuje Kościół.
„Wielki Babilon”

Ta Tajemnica diabła,
aby na odwrót naśladować Plan Boga,
zaczyna się od wielu antychrystów
(1 J 2, 18-19),
zagęszcza się coraz bardziej
aż do ostatniego i największego
i w ten sposób tworzy pewien
rodzaj „mistycznego anty-ciała”,
począwszy „od stóp” aż do głowy.

APOKALIPSA JEZUSA CHRYSTUSA

PIERWSZE PODEJŚCIE – OGÓLNY SCHEMAT

Księgę (22 rozdziały) można podzielić na 7 części:

- 1) Prolog, czyli wprowadzenie (rozdział 1-4)
- 2) **Księga zamknięta** (którą jest sama Apokalipsa) (5-9)
- 3) **Księga w końcu otwarta** (10-14.5)
- 4) Zapowiedź i wypełnienie Sądu Bożego nad Babilonem (14-18)
- 5) Spełnienie **Królestwa Bożego** (19-20)
- 6) „Nowe niebiosa i nowa ziemia”: nowe Stworzenie (21-22,5)
- 7) Epilog (22,6-21)

* * *

I. PROLOG (rozdziały 1-4)

- Tytuł i błogosławieństwo [[1. błogosławieństwo](#)] (1,1-3)
- Autor i odbiorcy (1,4-8)
- Wezwanie i misja Jana Apostoła (1,9-11)
- Początkowa wizja Jezusa Chrystusa (1,12- 20)

Listy do 7 Kościołów (7 okresów Kościoła):

1. W Efezie (2,1-7) (epoka apostołów)
2. W Smyrnie (2,8-11) (epoka prześladowań w Cesarstwie Rzymskim)
3. W Pergamonie (3,12-17) (epoka ojców Kościoła)
4. W Tiatyrze (2,1-29) (średniowiecze)
5. W Sardes (3,1-6) (renesans)
6. W Filadelfii (3,7-13) (XIX i XX wiek) („Filadelfia” = „miłość braci”), Luiza Piccarreta żyła właśnie w tym okresie: *Oto postawiłem jako dar przed tobą drzwi otwarte, których nikt nie może zamknąć...*
7. W Laodycei (3,14-22) (okres po soborze) („Laodycea” = „sąd ludu”), obecny okres, okres powtórnego przyjścia Chrystusa: *Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłyszy mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieszczę, a on ze Mną.* Wola Boża pragnie królować i puka z nieskończonym miłosierdziem do drzwi ludzkości, która właśnie wkroczyła w trzecie tysiąclecie. Jan Paweł II już od początku swojego pontyfikatu powtarzał: *Nie lękajcie się, otwórzcie drzwi Chrystusowi.*

Wizja chwały Boga, Jednego i w Trójcy, panującego w Niebie, pośrodku Dworu Niebiańskiego (4) ➔ wprowadzenie do prezentacji bohatera: KSIĘGI, którą Bóg przekazuje Jezusowi Chrystusowi, Barankowi, jedynemu, który może ją osiąść i otworzyć.

* * *

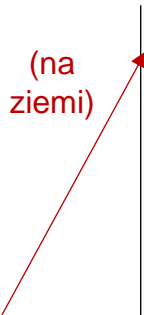
II. KSIĘGA JEST ZAMKNIĘTA (rozdziały 5-9)

- Księga zapieczętowana jest 7 pieczęciami, czyli zasłonami, które ją okrywają, przeszkodami, które uniemożliwiają ukazanie jej tajemniczej zawartości, przeszkodami, która stawia wola człowieka. (5,1-7)
- Baranek Boży otrzymuje Księgę, odsłania jej treść, otwierając pieczęcie. (5,8-14)

W ten sposób nastąpi oczyszczenie **świata**, które Apokalipsa nazywa „wielkim Babilonem”, a także **Kościół**, który jako Ciało Mistyczne „dopełni w swym ciele braki udęk Chrystusa” (Kol 1,24). Będzie to Męka Kościoła, po której nastąpi triumf Jego Zmartwychwstania i „nowej Pięćdziesiątnicy”. Męka Kościoła będzie zwieńczeniem dzieła Odkupienia Chrystusa, szczytowym przejawem Bożego miłosierdzia.

Czas bowiem, aby sąd się rozpoczął od domu Bożego. Jeżeli zaś najpierw od nas, to jaki będzie koniec tych, którzy nie są posłuszni Ewangelii Bożej? (1 P, 4,17). Najpierw zostanie oczyszczony Kościół, a potem świat. Oczyszczenie Kościoła zbiegnie się z jego definitywnym oddzieleniem od „Babilonu”, „wielkiej nierządnicy”, fałszywego Kościoła świata. Oczyszczenie świata (narodów) odbędzie się najprawdopodobniej w dwóch etapach: pierwsze oczyszczenie **z rąk samych ludzi** (OGIEN Z ZIEMI); drugie zaś przyjdzie **bezpośrednio od Boga** (OGIEN Z NIEBA, patrz rozdziały 16-18).

7 pieczęci jest otwieranych (aby zostało ukazane to, co ukrywają):

1. Biały koń – protestantyzm, kulminacją będzie usunięcie Eucharystii (6,1-2) 2. Koń barwy ognia – komunizm (6,3-4) 3. Czarny koń – masoneria (6,5-6) 4. Koń trupio biały – ekologia i Nowy Porządek Świata (6,7-8) 5. Męczennicy (6,9-11) (w Niebie)	(na ziemi)	<p>(Później) Pieczętowanie 144000 wybranych.
Pierwsze pokolenie dzieci Odkupienia (7,1-8) (na ziemi)</p> <p>(Później) Zbawieni z wielkiego ucisku wychwalają Boga (7,9-17) (w Niebie)</p>
6. Trzęsienie ziemi, słońce stało się czarne, księżyc jak krew itp. (6,12-17) (na ziemi)		7. Cisza (8,1-5) w Niebie

7 trąb jedna po drugiej przez 7 aniołów (8,6), a ponieważ są wzgardzane, pociągają za sobą kolejne kary:

1 trąba: Grad i ogień (8,7) 2 trąba: Wielka góra wrzucona w morze (8,8-9) 3 trąba: Spada wielka gwiazda (8,10-11) 4 trąba: Rażona trzecia część słońca, księżyc i gwiazd (8,12)		niszczą jedną trzecią przestrzeni człowieka	następnie zapowiedź 3 „biada” (8,13)
(Później) 5 trąba: (pierwsza biada) Szarańcza (9,1-12) (Później) 6 trąba: (druga biada) Wojsko i konie, związani aniołowie to demony, Eufrat może wskazywać na Syrię (9,13-21)			

Wskazany jest początek i koniec wszystkiego.

W międzyczasie
Księga jest w końcu otwarta

(Siódma trąba, która nie idzie w parze z żadnym „biada”, ale która będzie trzecim „biada” dla ziemi, jest obwieszczeniem Królestwa Bożego, rozdział 12,10-12)

* * *

III. KSIĘGA JEST OTWARTA (rozdziały 10-14,5)

1. Jezus Chrystus, jedyny, który otrzymał Księgę, przybywa i przynosi ją teraz osobiście jako „anioł”, posłaniec Ojca: jest to **Jego chwalebne przyjście (paruzja)**, ale na razie jest ukryty „w obłoku”. Tutaj widzimy, jak powraca w taki sam sposób, w jaki wstąpił do Nieba w Dniu Wniebowstąpienia (wyraźnie nawiązanie do Dziejów Apostolskich, Dz 1,11). Jan widzi Go tak, jak Go oglądał podczas przemienienia na górze Tabor (Mt 17,2). (10, 1-7).

W tym momencie pieczęcie zostały usunięte i bliskie jest objawienie zawartości Księgi. Jest to sama „Apokalipsa”, czyli „Objawienie Jezusa Chrystusa”, „Dobra Nowina”, „wieczna ewangelia”, która ma być obwieszczona mieszkańcom ziemi (14,6). Anioł trzyma w ręku już otwartą księgę. To potwierdza, że tym Aniołem lub posłanym przez Ojca jest Jezus Chrystus, poświęcony w ofierze i żyjący Baranek, ponieważ tylko On jest godny i zdolny otworzyć Księgę (5,7).

Anioł zaś, którego ujrzałem stojącego na morzu i na ziemi (tj. władającego swoim Człowieczeństwem, ciałem i duszą), podniósł ku niebu prawą rękę i przysiągł na Żyjącego na wieki wieków, który stworzył niebo i to, co w nim jest, i ziemię, i to, co w niej jest, i morze, i to, co w nim jest, że już nie będzie zwłoki (to znaczy opóźnienia, oczekiwania: oczekiwania na Jego chwalebne objawienie według 1. Listu św. Jana (1 J 3,2), oczekiwania na czas ustalony przez Ojca, kiedy nieletni dziedzic stanie się dorosłym zgodnie z 1. Listem do Galatów 4,2). Jest to zapowiedź „końca czasów”, w przeciwieństwie do „pełni czasów” (por. Gal 4,4). Uroczyście ogłasza więc (przysięgą) KONIEC CZASÓW.

2. „Jan” (to znaczy ten lub ci, których Jan jest obrazem, którzy posiadają tego samego ducha i to samo powołanie) połyka Księgę, to znaczy przyswaja ją, a poruszony słodyczą i jednocześnie goryczą, którą odczuwa, ponownie wygłasza mowy i prorokuje o ludach, narodach, językach i królach. To jest „**nowa ewangelizacja**”!

Kościół jest oczyszczony, pieczęcie są usunięte. Serca otwierają się na dar Woli Bożej i Kościół Ją przyjmuje. Rozpoczyna się nowa ewangelizacja, której treścią i przesłaniem jest tajemnica Woli Bożej. Ta „Tajemnica Jego Woli” została już dokonana w Chrystusie i Maryi „w pełni czasów” (Ef 1,9-10), u nas zaś dokona się „przy końcu czasów”. Św. Jan, który połyka książeczkę, jest obrazem dzieci Woli Bożej. Maryja zaś jest Gwiazdą nowej ewangelizacji (tak Ją nazwał Jan Paweł II). (10, 8-11)

3. „Jan” otrzymuje zatem pewien „miernik”, aby zmierzyć Świątynię (Kościół), kapłanów i wiernych (to znaczy sprawdzić, kim są ci, którzy do niej należą, oraz ci, którzy już do niej nie należą), ale nie musi się zajmować dziedzińcem zewnętrznym Kościoła, czyli zewnętrznym aspektem, ponieważ pozostawiono to na łaskę pogan, aby deptali go podczas „42 miesiące” (3,5 roku). (11,1-2)
4. Dwóch Świadców, którzy są dwoma „drzewami oliwnymi” Zachariasza, 4. Tutaj jest ich zapowiedź wraz z tym, co uczynią później przeciwko Antychrystowi (11,3-13). (Tutaj jest wspomniane z wyprzedzeniem jakby w nawiasie).

Kończy się zatem drugie „biada”, a trzecie zostaje ogłoszone jako nieuchronne.

(11,14)

Nadejście Królestwa Bożego, o które nieustannie prosimy w modlitwie „Ojcze nasz”, znajduje ostry opór królestwa przeciwnego, królestwa grzechu, Szatana, ludzkiej woli, która odrzuca Wolę Bożą. **Królestwo przeciw królestwu** (Mt 24,7). Królestwo Boże, które nadchodzi, Królestwo Jego Woli „jak w Niebie, tak i na ziemi” ściera się z królestwem woli człowieka, królestwem świata, którego księciem jest Szatan. Z tej walki duchów pochodzi „wielki ucisk”. Obejmuje on wszystkie „znaki czasów”, które Pan przepowiedział, aby ostrzec nas o zbliżającym się spełnieniu swojej obietnicy.

Nastąpi wtedy starcie diabła z Niewiastą obleczoną w Słońce, Maryją, i Jej zwycięstwo wraz Jej potomstwem (jak obiecał Bóg już w raju, Rdz 3,14). W kontekście Męki Kościoła ten **Triumf Niepokalanego Serca Maryi** będzie jeszcze bardziej „zadziwiającym” powtórzeniem słów Jej umierającego Syna na Krzyżu dwa tysiące lat temu: **Niewiasto, oto syn Twój; dzieci, oto Matka wasza**. Ten triumf nastąpi wtedy, gdy piekło będzie przekonane, że zwyciężyło nad Kościołem.

Diabeł w swojej furii wydobywa największe narzędzie, do którego jest zdolny: parę „**Antychrysta-Falszywego Proroka**” (moc materialną i moc umysłową). To tutaj ma miejsce „ohyda spustoszenia w Miejscu Świętym”, o której mówił prorok Daniel (8,12-14; 9,27; 12,11), oraz ustanie codziennej Ofiary.

Antychryst najprawdopodobniej ukaże się między pierwszym a drugim oczyszczeniem, w okresie względnego pokoju (bez wojny). Będzie panował przez krótki okres 3,5 lat (Daniel 9,27). Założy Nowy Porządek Świata.

„Koniec czasów”

Królestwo Boże

- **Siódma trąba** (która sama w sobie nie jest groźbą ani „biadą”) jest zapowiedzią bliskiego tryumfu Królestwa Bożego (11.15–18) (*Będzie królować... zaczął królować*).
- **Wielki cud**: ukazuje się **Maryja**, „Arka Przymierza” w świątyni Boga, którą Jest Wola Boża (11,19)
- **Wielki znak chwalebnej Rodzicielki, Kościoła Świętego** na obraz Maryi u stóp Krzyża – znak, że Kościół przeżywa Mękę i w bólu rodzi Chrystusa w Jego **chwalebnym Przyjściu jako Król**, choć w tej pierwszej chwili ukazuje się jako Niemowlę. (12,1-2, 5)
- Niewiasta zbiega na pustynię (jest obrazem Kościoła, który przechodzi do podziemia i jest żywiony przez 3,5 roku) (12, 6)

Królestwo Szatana

- **Czerwony smok**, diabeł (który początkowo był jak wąż, ale się przeobraził), walczy przeciwko Kościołowi, żeby zapobiec królowaniu Chrystusa) (12,3-4)
- **Wielka walka** św. Michała i jego aniołów ze smokiem i jego aniołami (12,7-9). Jest to druga walka i odbywa się przy końcu czasów. Pierwsza miała miejsce na początku Stworzenia, a ostatnia będzie przy końcu świata.
- **Wielki ucisk** się rozpoczyna (trzecie biada 12,10-12).
- **Smok** ściga Niewiastę (Kościół, którego reprezentuje Maryja) i jej potomstwo (12,13-18)
- Bestia z morza (13,1-10), Antychryst, *człowiek grzechu, bezbożnik, syn zatracenia* (2 Tes 2,3-4), kulminacja **tajemnicy bezbożności** (2 Tes 2,7-12)

- **Obwieszczenie Królestwa Bożego:** tym sposobem Tajemnica Boga będzie wypełniona, czyli dokonana (**Tajemnica pobożności, Tajemnica Woli Bożej**).
- Bestia z ziemi (13,11-18), fałszywy prorok, jak go później nazywa (Ap.16,13; 19,20; 20,10). (Bestia z morza i Bestia z ziemi to dwie rzeczy, które już od dawna mają miejsce, ale teraz się konkretyzują i wcielają „w Antychrysta i „fałszywego proroka”).

Wielkiego ucisku nie będzie można przejść na sposób ludzki, własną wolą ludzką. Potrzebna jest Wola Boża, w nas działająca, czyli działanie na sposób boski. Potrzebny jest nowy rodzaj świętości, świętość samego Boga. *Patrzałem i róg ten rozpoczął wojnę ze świętymi, i zwyciężał ich...* (Dn 7,21).

Baranek Boży na górze Syjon wraz z 144 000 dziewicami, które wszędzie za Nim podążają, śpiewają pieśń nową, której nikt nie mógł się nauczyć. Są niepokalane i tworzą specjalną grupę, „pierwociny”... Czego? Królestwa Bożego na ziemi! Różnią się zatem od pozostałych 144 000 z rozdziału 7,4 (szósta pieczęć), którzy są zbawionymi „z dwunastu pokoleń Izraela”, to znaczy chrześcijanami. Ci natomiast opisani w rozdz. 14 to „**drugie pokolenie dzieci Światłości**”, „dzieci Woli Bożej”. (14.1-5).

Wola Boża jest jak znieczulenie. Bóg Chirurg dokonuje operacji na człowieku, na ludzkości, przez oczyszczenie. Daje człowiekowi znieczulenie w postaci daru Woli Bożej. Kiedy się budzi po operacji, otwiera oczy i widzi Królestwo Boże.

* * *

IV. ZAPOWIEDŹ I WYPEŁNIENIE SĄDU BOŻEGO NAD BABILONEM (rozdziały 14-18)

* **ZAPOWIEDŹ SĄDU:** Trzech zwiastunów, czyli posłańców Sądu Bożego nad „Babilonem” (tutaj wspomniany jest pierwszy raz). Są odpowiednikami Jana i dwóch Świadców. Nazwani są „aniołami” w znaczeniu wysłanników:

- Pierwszy głosi odwieczną **Dobłą Nowinę** (nadal jest odniesienie do „**Księgi**”) (14,6-7).
- Drugi głosi, że wielki Babilon upadł (... w bezbożności) (14,8).
- Trzeci głosi, że czciciele Bestii, którzy jej służą, na wieki otrzymają karę gniewu Bożego, tak jak Babilon. (14,9–11)

Próba wytrwałości świętych [2. [błogosławieństwo](#)]. (14,12-13)

* **WYPEŁNIENIE SĄDU**

- 1) Chrystus Król dokonuje „żniwa” (14, 14-18)
- 2) Anioł dokonuje „winobrania” przeznaczonego na Gniew Boży (14,17)
Gniew Boży (14,19-20)
- 3) ... za pośrednictwem anioła, który ma władzę nad ogniem (14,18)

Dopełnienie Gniewu Bożego za pośrednictwem ostatnich plag: **7 CZASZ** (15,1)

- Pieśń zwycięzców Bestii, którzy już przeszli przez „morze” nowego Wyjścia (Pierwsze Wyjście było przez Morze Czerwone, wyjście z Egiptu; drugie przy Odkupieniu przez „morze czerwone” Krwi Chrystusa; trzecie Wyjście nastąpi przez „morze” wielkiego ucisku przy końcu czasów) (15,2-4).
- **7 aniołów** (wykonawców sprawiedliwości) **otrzymuje 7 czas gniewu Bożego** (nikt nie może wejść do świątyni Boga, dopóki się nie spełnią. Są wstępem do kary „Babilonu”) (15,5-8).

1. Wrzód złośliwy (16,2)
2. Wylana czasza na morze (16,3)
3. Wylana czasza na rzeki i źródła wód (16,4-7)
4. Upał (16,8-9)
5. Ciemności (16,10-11)
6. Wylana czasza na Eufrat, droga otwarta dla królów ze wschodu do wojny (16,12-16)
7. Błyskawice, gromy, trzęsienie ziemi, upada wielkie miasto i miasta pogan, ogromny grad (16,17-21)

Ich niszczycielski zasięg nie jest taki jak trąb (które zniszczyły trzecią część). Teraz zniszczenie jest **całkowite**.

Trzy nieczyste duchy (demony) w postaci ropuch [3. błogosławieństwo] (16,13-16)

Wielka Nierządnicza, „Babilon”: To przeciwko niej jest ten wyrok kary i zniszczenia (za pomocą ognia Bożego). Jest antytezą chwalebnej Rodzicielki z 12. rozdziału. Ten wielki Babilon siedzi jak królowa na Bestii szkarłatnej, tej samej Bestii z morza, bestii ludzkiej woli z rozdziału 13. (17,1-6)

Jest to „tajemnica bezbożności”, która ma miejsce od samego początku, ale której kulminacją jest człowiek grzechu, Antychryst. Jest antytezą tajemnicy pobożności, tajemnicy Woli Bożej. Wyjaśnienie owej tajemnicy „Babilonu” i Bestii szkarłatnej (17,7-18)

- Ogłasza się zatem, że „Babilon” upadł i dlaczego (18,1-3 = 14,8).
- Słysząc głos Jezusa: „Ludu mój, wyjdźcie z niej...” (18,4-5).
- Kara Boża na „Babilonie” za pomocą ognia „w jednej godzinie” (18,6-24).

* * *

V. SPEŁNIENIE KRÓLESTWA BOŻEGO (rozdziały 19-20)

W Niebie słysząc „Alleluja!”, ponieważ Sąd Boży przeciwko „Babilonowi” został już wypełniony (19: 1-4) i ponieważ **Bóg ustanowił swoje Królestwo**:

GODY BARANKA (pierwsza część Godów: odpowiadają „mistycznym zaślubinom”, w tym przypadku zaślubinom Chrystusa. Oblubienica zostaje przedstawiona) [4. błogosławieństwo] (19,5-10)

Chwalebne przyjście Pana jest objawieniem i przekazaniem Jego prawdziwego Królestwa, jest Jego własnym życiem wewnętrznym, danym człowiekowi, aby mógł je przeżywać jako swoje własne za pośrednictwem Woli Bożej. Ale wraz z Jezusem, nierozzerwalnie zjednoczeni, przychodzą Ojciec i Duch Święty, aby ponownie wziąć wszystko w posiadanie, aby przemienić oblicze ziemi („nowe niebiosa i nowa ziemia”), po odebraniu człowiekowi *serca* (woli) z *kamienia* i daniu mu *nowego serca*, a w nim

nowego Ducha, nowej duchowości, duchowości syna, a raczej Syna... A jeśli przychodzą Trzy Boskie Osoby, to wraz z Nimi przemieszcza się cały raj, Matka Niebieska, wszyscy aniołowie i święci... Oto „nowe Jeruzalem”, które Jan widział *zstępujące z Nieba od Boga, przystrojone jak oblubienica dla swego męża...* Są to „Gody Baranka”, są to zaślubiny ziemi z Niebem...

I tak jak na początku Bóg był z człowiekiem, do tego stopnia że był w człowieku, a człowiek był w Bogu, taka też będzie Jego nowa Obecność: prawdziwie żyjący w człowieku, w swoich dzieciach i braciach, serce przy sercu, ta sama mentalność, te same myśli i zachowanie, te same upodobania i pragnienia, to samo Życie...

ZWYCIĘZCA CHRYSYTUS KRÓL (19,11-16). *A oto - biały koń, a Ten, co na nim siedzi, zwany Wiernym i Prawdziwym, oto sprawiedliwie sędzi i walczy [...]. Odziany jest w szatę we krwi skąpaną* (Jego Najświętsze Człowieczeństwo, którym nas odkupił), *a imię Jego nazwano: Słowo Boga* (jest Nim Jezus). *A wojska, które są w niebie, towarzyszyły Mu na białych koniach... A z Jego ust wychodzi ostry miecz, by nim uderzyć narody... I powtórnie przyjdzie w chwale – jak mówimy w Credo – sędzić żywych i umarłych*: umarłych przy końcu świata, gdy umrze ostatni człowiek, to znaczy podczas powszechnego zmartwychwstania ciał; żywych teraz przy swoim środkowym przyjściu, kiedy to oczyści świat i odnowi wszystkie rzeczy, przywracając Stworzenie takie, jakie wyszło z rąk Boga. *Ma wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW*. Tak też mówi św. Paweł: „Król królujących i Pan panujących” (1 Tm 6,15). Król, który nam pozwala wraz ze sobą królować. *Jeżeliśmy bowiem z Nim współumarli, wspólnie z Nim i żyć będziemy. Jeśli trwamy w cierpliwości, wspólnie z Nim też królować będziemy* (2 Tm 2,11-12).

Zwycięzca Chrystus Król pokonuje i zgładza „królów” ziemi wraz z Bestią (Antychrystem) i Fałszywym Prorokiem. (19,17-21)

TYSIĄCLETNI KRÓLESTWO: Szatan zostaje uwięziony na „tysiąc lat” w swoim piekle. (20,1-3)

- **Pierwsze zmartwychwstanie** (na początku „tysiąclecia”). Zmartwychwstali (męczennicy) osadzają oraz żyją i królują z Chrystusem Królem. *Ożyli oni* (koniec katakumb, koniec kamiennych nagrobków) *i tysiąc lat królowali z Chrystusem. [5. błogosławieństwo]* (20,4-6)
Są kapłanami Boga, „utwierdzeni w łasce”. W nich sakramenty są wypełnione, to znaczy wydają pełne owoce. Druga śmierć (wieczna śmierć piekła) nie ma nad nimi władzy. Nie chodzi tu jednak o śmierć cielesną, dlatego są oni wskrzeszeni **w sensie duchowym**, co dokonuje się dopiero w tym momencie.
- **Szatan zostaje uwolniony** z więzienia (pod koniec „tysiąclecia”), by omamić narody (ostatnia próba walki z Bogiem i Jego dziećmi), ale ogień Boga niszczy tych ostatnich wrogów na ziemi. (20,7-10)
- **powszechne zmartwychwstanie** (pod koniec „tysiąclecia”), zmartwychwstanie wszystkich, dobrych i złych, z ich **ciałami**, jedni przeznaczeni do chwały, drudzy na potępienie. (por. J 5,28-29; 2 Mch 7,14)

- **Sąd ostateczny lub powszechny** dokonany przez Jezusa, który przychodzi po raz ostatni na końcu wszystkich czasów, w dniu ostatecznym. Sąd odbywa się na podstawie „ksiąg otwartych” (ksiąg naszego życia), a zwłaszcza na podstawie innej księgi, która w tym momencie zostaje otwarta: „Księgi życia”. Życie jest jak księga składająca się z wielu stron. Tyle ma stron, ile jest dni naszego życia, w rzeczywistości godzin, a nawet minut. Piszemy ją dzień po dniu, godzina po godzinie. Ostatecznie nasza chwała w Niebie, stopień szczęścia, będzie zależeć od tego, ile powodów szczęścia i chwały zgromadziliśmy w naszym życiu na stronicach naszej księgi. To, co w niej piszemy, powinno odpowiadać temu, co zostało napisane w Księdze Tego, który jest Życiem, Jezusa. (20,11-15)

Księga życia jest zatem Życiem Jezusa Chrystusa, które my powinniśmy w sobie skopiować. Jezus przeżył w swoim Życiu życie każdego z nas w sposób doskonały, a raczej boski, tak jak my powinniśmy je przeżyć. Przyjął na siebie cały ciężar nieprawości i zniewag przeciwko Bogu, ze wszystkimi ich konsekwencjami. Nasze prawdziwe życie, klatka po klatce, stronica po stronicy, zostało poczęte w Jego Życiu (z tego powodu jest to „Księga życia”). Ale źle wykorzystując naszą wolną wolę, zdeformowaliśmy wiele z tych klatek.

Przez chrzest wstąpiło w nas Odkupienie i staliśmy się dziećmi Bożymi. Jezus zaś nieustannie się nam oddaje, gdyż chce być boskim Bohaterem każdej stronicy naszego życia, jeśli my Mu na to pozwolimy. Tak żył św. Paweł oraz wszyscy święci: *...razem z Chrystusem zostałem przybity do krzyża. Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus* (Ga 2,20). Ale Jego planem, Jego pragnieniem jest to, abyśmy zaczęli świadomie w Nim żyć, biorąc wraz z Nim czynny udział w każdej stronicy Jego Życia, aby w ten sposób stało się Ono naszym życiem!

Jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognia. Tak więc tylko Niebo i piekło pozostaną na wieczność.

Koniec świata... czy raczej koniec historii?

* * *

VI. NOWE NIEBIOŚA I NOWA ZIEMIA NOWE STWORZENIE (rozdziały 21-22,5)

BÓG Z NAMI (21,1-8)

I ujrzałem niebo nowe i ziemię nową, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma (które jest symbolem ludzkiej woli)... *A śmierci* (jako strachu, cierpienia, a nawet jako rozkładu ciała) *już odtąd nie będzie. Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu już [odtąd] nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły.* (21, 1 i 4)

Ja pragnącemu dam darmo pić ze źródła wody życia. (woda = Wola Boża; źródło Życia = Duch Święty, który jest „Panem i Ożywicielem”, jak mówimy w Credo).

Nowe Jeruzalem: Małżonka Baranka (druga część Godów Baranka: „Mistyczne zaślubiny” Chrystusa) (21,9-27).

Ten sam Anioł, który wcześniej pokazał wielkie miasto „Babilon”, Nierządnicę, teraz ukazuje „Niebieskie Jeruzalem”, Oblubienicę Baranka, na wzór doskonałego Miasta „zstępującego z Nieba” (znak, że to się spełni tutaj, na tym świecie: 21,2).

*I ukazał mi rzekę wody życia, lśniąca jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka (od Ojca i od Jezusa). **Pomiędzy rynkiem Miasta a rzeką, po obu brzegach, drzewo życia** (wszystko odnowione, jak to było w ziemskim raju, w którym Bóg umieścił Adama i Ewę). Rzeką wody życia i drzewo życia są teraz „drzewami” po obu brzegach „rzeki”, których liście leczą, a obfite owoce odżywiają (znak, że wszystko to ma być rzeczywistością na tym świecie). **I będzie w nim tron Boga i Baranka** (to znaczy ich Boża Wola), **a służy Jego będą Mu cześć oddawali**. Ci, którzy służą Bogu, będą królować z Nim „na wieków wieków”. (Czas bez czasu, czas wieczny). (22,1-5)*

* * *

VII. EPILOG

- Jezus Chrystus potwierdza prawdę i pewność prorocत्व tej Księgi [6. **błogosławieństwo**] (22,6-9) i mówi, że nie wolno jej ukrywać, ponieważ chwila jest bliska. [7. **błogosławieństwo**] (22,10-15)
- Poświadczenie, że Jezus jest Tym, który czyni to Objawienie, ponieważ przyjdzie wkrótce, a my mamy go pragnąć wraz z Duchem i Oblubienicą (aby ukazać, że ożywia nas ten sam Duch Święty, który ożywia i rozpala miłością Oblubienicę, i aby ukazać, że my do Niej należymy). (22,16-21)

Maranatha! Przyjdź, Panie Jezu!

Tak więc Objawienie, które zaczyna się słowami „Na początku...”, nie kończy się słowem „Koniec”, ale tymi słowami: „Zaiste, przyjdę niebawem. – Amen. Przyjdź, Panie Jezu! - Łaska Pana Jezusa ze wszystkimi! Amen! ”. „**Amen**” oznacza również „**Fiat**”.

***Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo?
Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo,
jak widzieliście Go wstępującego do nieba.***

(Dz 1,11)